

בש"פ 314/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 314/21

כבוד השופט ד' ברק-ארץ

לפני:

פלוני

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בבאר שבע
מיום 22.12.2020 במ"ת 10733-12-20 במו"ד ידי כבוד השופט ע' כהן

תאריך הישיבה: ז' בשבט התשפ"א (20.1.2021)

בשם העורר:עו"ד מוטי יוסף

בשם המשיבה:עו"ד סיגל בלום

ההחלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזי בבאר שבע מיום 22.12.2020 (מ"ת 10733-12-20), השופט ע' כהן. בית המשפט המוחזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. ביום 06.12.2020 הוגש לבית המשפט המחוזי בבאר שבע כתב אישום נגד העורר. כתב האישום נסב על עבירות בגין ואלימות שלל-פי הנטען ביצע העורר באחיו, שסובל מליקות שכליות קלה, ובאותו (להלן בהתאם: המתلونן) - על-פי המתויר בכתב האישום, במועד שאינו ידוע במדדיק במהלך השנים 2016-2018 בעת שהמתلونן לא שחה בביתה ניגש העורר למטלוננת, הוריד את מכנסיה והשכיב אותה על הרצפה. בסופו של דבר, המתлонנת בעטה בו והצליחה לגרשו מהמקום. כמו כן, נטען כי במועד נוסף ידוע במדדיק במהלך השנים 2018-2019 תקף העורר את המתлонנת בכר שהכה אותה בפניה וגרם לה חבלה של ממש. במועד נוסף ידוע במדדיק בסמוך לחודש ספטמבר 2020 נכנס העורר לחדרו של המתلونן בעת זהה ישן במיטהו, הפסיק את מכנסיו שניים, וביצע במהלך סדום שלא בהסכמה תוך החדרת איבר מינו לפি הטעעת של המתلونן. בשל זה התעורר המתلونן, ביקש מן העורר לתרחק ממנו ועזב את החדר. במועד נוסף ידוע במדדיק בחודש נובמבר 2020, בעת שהעורר והמתلونן שהו בבית המתлонנים, נעל העורר את דלת הבית וניגש למטלוןן שכוב על המיטה בחדרו. העורר פתח את כפתורי מכנסיו, הניח את ידו על איבר מינו וניסה להוריד את מכנסיו של המתلونן. העורר תפס את רגלו של המתلونן, שכוב על גבו, וניסה להפוך אותו על צדו. המתلونן ביקש מהעורר שיתרחק ממנו, אך זה הפסיק את מכנסיו של המתلونן וביצע בו מעשה סדום שלא בהסכמה החופשית בכר שהחדיר את אצבעו לפি הטעעת של המתلونן.

3. בגין המעשים המתוארים יוחסו לעורר העבירות הבאות: מעשי סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) ו-345(א)(5) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) (שתי עבירות); מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים.

5. בדion שהתקיים ביום 06.12.2020 ביקש בא-כוחו של העורר לבחון את כשירותו לעמוד לדין. בית המשפט המחוזי קיבל את הבקשה, וביום 21.12.2020 הוגשה חוות דעת מטעם הפסיכיאטר המחוזי לפיה העורר כשיר לעמוד לדין.

6. בדion שהתקיים ביום 22.12.2020, לאחר שבית המשפט המחוזי בחר את חומר הראיות, הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכואורה וUILת מעצר של מסוכנות. עם זאת, הוא ביקש להורות על עירication تسוקיר מעצר בעניינו של העורר על מנת לבחון אפשרות של חלופת מעצר, וטען בהקשר זה כי העורר סובל מוגבלות קוגנטיבית. מנגד, המדינה התנגדה לכך בשם לב לעברו הפלילי של העורר הכלול בעבירות אלימות ומין נוספת, אף בתוך המשפחה, והפרה של צו פיקוח, וכן נוכחות המטכנת הגבואה העולה מעשי. כמו כן, היא טענה כי קשייו של העורר אינם עולים כדי מוגבלות שכליית. בהחלטתו מאותו היום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט המחוזיקבע כי במקרה דנן אין מקום להורות על עירication تسוקיר בעניינו של העורר, מן הטעם שלא ניתן לתת בו אמון המאפשר את שחרורו לחלופת מעצר כלשהו, וזאת בהתחשב בעבירות המיחסות לו וב עברו הפלילי הכלול כאמור גם הפרה של צו פיקוח. כן ציין בית המשפט המחוזי כי לא נמצא אינדייקציה לחולשה שכליית של העורר.

הערר

7. העורר שבפני מכון לפני החלטתו של בית המשפט המחויז. העורר טוען כי בית המשפט המחויז שגה בכך שהורה על מעצרו עד תום ההליכים מבלי לקבל תסוקיר מטעם שירות המבחן שיבחן את נסיבותו האישיות, בעיקר בגין מגבלותו הנטענת. לשיטת העורר, גם אם בית המשפט המחויז סבר כי אין מקום להורות על שחרורו ראיו היה להורות על הメントת תסוקיר – שmailto לא איננו מחיב את בית המשפט בהחלטתו. כן טוען כי היה מקום לבחון אפשרות לעזרה את העורר בפיקוח אלקטרוני.

8. הדיון בעורר התקיים ביום 20.1.2021. בא-כוחו של העורר חזר והציג בו את הסעד המוגבל שהוא מבקש, והצביע על קשייו של העורר. כן הטיעים בא-כוחו של העורר כי יש מקום לבחון התאמה של העורר למסגרות מסוימות.

9. המדינה חזרה וטענה כי דין העורר להידחות. בא-כוח המדינה הדגישה בעיקר את המסוכנות המובהקת הנשקפת מן המבקש, אשר חזר ומצבע לאכורה עבירות מין בבני משפחתו, ריצה מספר עונשי מאסר בעבר ואינו מורתע. בתוך כך הודגש כי צו הפיקוח שהוזכר לעיל הופר על-ידי העורר盍צ'י שנה לאחר שוחרר מן הכלא, עת יצר קשר עם נפגעות העבירה ושלח להן מסרים מיניים. על רקע זה, ובשים לב למסוכנות הנשקפת מן העורר, צוין כי החלופה המוסדית שאotta מתבקשת לבחון שירות המבחן מעוררת על פניה קושי. אשר לטענות בדבר מגבלותו של העורר הוסיפה בא-כוח המדינה וצינה כי העורר אכן סובל מ"הנמכה קוגניטיבית" מסוימת, אך לא מעבר לכך. מן המסמכים שצורפו עולה כי הוא השלים שטים שונות לימודי חינוך מיוחד ואף עבד לפרנסתו.

דין והכרעה

10. לאחר ש שקלתי את טענות הצדדים אני סבורה כי דין העורר להידחות.

11. בכלל, הזמנת תסוקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם היא ככל' חשוב שנעשה בו שימוש בהליך מעוצר. עם זאת, יש לזכור כי ככל משאב ציבורי אף כוח האדם של שירות המבחן אינו בלתי מוגבל וישנם מקרים שננסיבותיהם עשויות להורות על מעוצר עד תום ההליכים אף ללא צורך בהזמנת תסוקיר. כך הדבר למשל במקרים שבו נשקפת, על-פני הדברים, מסוכנות גבוהה במיוחד מן הנאשם שבעתיה לא ניתן לשחררו לחלופת מעוצר, או במקרים בהם לא ניתן לתת אמון בנאנם על רקע עבירות חוזרות ונשנות מצדיהם (ראו: בש"פ 7220/20 אבו עסא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 והפניות שם (27.10.2020)).

12. במקורה דן אני מיחסת משקל רב למסוכנותו של העורר ולכן שניסיוני העבר עמו אינו מבטיח כי הבקשה להורות על מתן תסוקיר היא בעלת תוחלת בעת זו. זאת, בהתחשב בנסיבות הקשים המיוחסים לו הכוללים עבירות מין חמורות נגד בני משפחה, ובכללם בעלי מגבלות, בהרשעותיו הקודומות שבעל נסיבותו האישיות מוכחות ובהישנות לכואורה של ביצוע עבירות פרק זמן קצר לאחר שחרורו מן הכלא. במצב זה,mailto אין טעם בהזמנת תסוקיר (ראו: בש"פ 10003/17 מגארבה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.12.2017)). לモתר לציין כי מכלול טענותו של העורר באשר לנסיבותו האישיות יתרשוו במסגרת ההליך העיקרי.

13. סוף דבר: העורר נדחה.

ניתנה היום, ט' בשבט התשפ"א (22.1.2021).

שפט
